

zaaknummer 2013W1003 (4 en 6)

25 maart 2014

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure voor de behandeling van klachten over seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. R. Elbaz,
boekhouder/incasseur & Company Lawyer te Andijk,

tegen:

1. **[naam]**,
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
lid van de Broedercongregatie OLV van Zeven Smarten te Voorhout,
hierna te noemen [aangeklaagde 1],

en

2. **[naam]**,
geboren op [datum], uit de congregatie getreden op [datum],
verblijfplaats onbekend, verdere persoonsgegevens onbekend,
tot [datum] lid van de Broedercongregatie OLV van Zeven Smarten te
Voorhout,
hierna te noemen [aangeklaagde 2],

juridisch adviseur van [aangeklaagde 1] en van de voornoemde
congregatie: mr.J.L.R. Kenens, advocaat te Leiden, later vervangen
door zijn kantoorgenote mevr. mr. F.M.S. Niessen.

1. De procedure

1.1. Het klaagschrift is opgesteld in de vorm van een aansprakelijkheidstelling van mgr. dr. W.J. Eijk, aartsbisschop van Utrecht en uit dien hoofde leider van de Nederlandse kerkprovincie van de R.-K. Kerk. Het bevat klachten tegen personen die lid zijn van verschillende congregaties. Diverse bijlagen zijn toegevoegd. Het document is op 20 maart 2013 door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen.

De griffier van het secretariaat van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK (hierna: de griffier) heeft de ontvangst bij brief van 25 maart 2013 bevestigd en kenbaar gemaakt dat mgr.dr. W.J. Eijk niet de kerkelijk gezagsdrager is in onderhavige zaak. Ook is een toelichting gegeven over de procedure van de klachtenregeling.

De griffier heeft afschriften van het door de Klachtencommissie als klaagschrift aangemerkte document met de bijlagen gezonden aan de verschillende betrokken kerkelijke gezagsdragers met verzoek op de klachten te reageren, voor zover deze klachten leden van hun congregatie betreffen. Daarnaast heeft zij aartsbisschop mgr. dr. W.J. Eijk afschriften ter kennisneming gezonden.

Naar aanleiding van de inhoud van de reacties van mr. Elbaz namens klager over deze gang van zaken heeft de griffier op 2 april, respectievelijk 6 mei en 29 mei 2013 andermaal schriftelijk toelichting gegeven over de procedure bij de behandeling van klachten over seksueel misbruik.

1.2. Bij brief van 11 april 2013 heeft mr. Kenens, advocaat van de Broedercongregatie OLV van Zeven Smarten en van [aangeklaagde 1], de bevoegdheid van de Klachtencommissie aan de orde gesteld.

Bij brief van 16 april 2013 heeft de griffier mr. Kenens bericht dat de Klachtencommissie de door mr. Elbaz ingediende stukken aanmerkt als een klaagschrift in de zin van artikel 3.2. van de Procedure.

Mr. Kenens heeft vervolgens bij brief van 7 mei 2013 namens de Broedercongregatie en namens [aangeklaagde 1] uitstel verzocht voor het indienen van een verweerschrift en tevens gemeld dat [aangeklaagde 1] vanwege zijn slechte gezondheid niet in staat is om naar een hoorzitting te komen. Het verzoek om uitstel is ingewilligd.

Mr. Elbaz heeft bij mailberichten van 8 en 9 mei 2013 bezwaar gemaakt tegen het verzoek tot en het verlenen van uitstel en tegen een mogelijk niet verschijnen van [aangeklaagde 1]. De griffier heeft bij email van 10 mei 2013 de inwilliging van het verzoek om uitstel nader toegelicht.

Op 22 mei 2013 is bij de griffie een verweerschrift ingekomen, ingediend door mr. Kenens, voornoemd, namens de Broedercongregatie en [aangeklaagde 1].

1.3. Eind juni 2013 heeft mr. Elbaz gereageerd op de in het verweerschrift gestelde vraagpunten en tevens nieuwe produkties overgelegd. Mr. Kenens heeft daarop schriftelijk gereageerd.

Eind augustus 2013 heeft mr. Elbaz wederom stukken geproduceerd als reactie op het verweerschrift en ter adstructie van zijn standpunt.

Bij e-mail van 29 augustus 2013 heeft de griffier mr. Elbaz bericht dat de door hem ingediende stukken veelal zien op de algemene problematiek van seksueel misbruik in de R.-K. Kerk en de reacties daarop, en dat het haar om proceseconomische redenen niet opportuun lijkt algemene problematiek onderwerp te laten zijn in concrete klachtzaken. Zij heeft in haar e-mail tevens gemeld dat zij de door hem ingezonden stukken aan de Broedercongregatie zal zenden met het verzoek daarop te reageren en dat zij ernaar streeft de zaak zo spoedig mogelijk in te plannen voor een mondelinge behandeling. Mr. Elbaz heeft daarop laten weten dat hij recht heeft op het indienen van nieuwe bewijsmiddelen.

Bij brief van 17 september 2013 heeft mr. F.M.S.Niessen, kantoorgenote van mr. Kenens, aangegeven dat de door mr. Elbaz geproduceerde nieuwe stukken geen aanleiding geven tot een wijziging van het door de Broedercongregatie eerder ingenomen standpunt en dat zij ervan uitgaat dat een einde is gekomen aan de schriftelijke ronde voorafgaande aan de

hoorzitting. Zij heeft tevens een verklaring van de huisarts van [aangeklaagde 1] overgelegd, waaruit blijkt dat de broeder lijdt aan forse cognitieve stoornissen.

Mr. Elbaz heeft bij brief van 19 oktober 2013 nog verschillende nieuwe stukken geproduceerd en tevens een nieuwe aangeklaagde geïntroduceerd, genaamd broeder [naam], eveneens lid van Broedercongregatie OLV van Zeven Smarten.

1.4. Op 12 november 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen en heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Elbaz en door diens secretaresse, mevrouw A. Cerneus.

Namens de aangeklaagden is verschenen broeder [naam], vertegenwoordiger van de Broedercongregatie van OLV van Zeven Smarten, vergezeld door mevrouw mr. F.M.S. Niessen.

Aangezien aangeklaagden geen van beiden zijn verschenen en zij onder het gezag van dezelfde congregatie vallen ([aangeklaagde 2] tot medio 1969, dus ten tijde van het gestelde door hem gepleegde misbruik), is besloten de klachten tegen hen gevoegd te behandelen.

Tijdens de zitting is voorts besloten de behandeling van de beide klachtzaken aan te houden in afwachting van het overleggen van nieuwe meer specifieke bewijsmiddelen, te weten: een verklaring van de huisarts van klager over hetgeen klager in de loop der jaren omtrent het door hem ondergane seksueel misbruik heeft verteld, en stukken die licht kunnen werpen op de inhoud van de brief d.d. 5 februari 1962 van geneesheer-directeur [naam] aan de procureur generaal van het Gerechtshof te Arnhem.

1.5. Mr. Elbaz heeft bij brief van 7 februari 2014 stukken geproduceerd. Op 12 februari 2014 is vervolgens nog een (reeds eerder door mr. Elbaz geproduceerd) afschrift van de verklaring d.d. 9 september 2013 ontvangen, afkomstig van dr. [naam], geneesheer-directeur van [instelling].

Bij brief van 20 februari 2014 hebben mr. Niessen en mr. J.J.C. Doe (juridisch stafmedewerker KNR) namens de congregatie gereageerd op de voornoemde brieven en stukken van mr. Elbaz.

De griffier heeft per e-mail van 14 januari 2014 aan mr. Elbaz verzocht of de Klachtencommissie nog stukken kan verwachten, met name een nadere verklaring van de huisarts van klager, zoals ter zitting van 12 november 2013 besproken. Daarop heeft mr. Elbaz laten weten dat hij binnenkort een rapport inzake de behandeling van klager in een van de inrichtingen in [plaats] zal ontvangen. Over een verklaring van de huisarts heeft hij niet gerept en deze is evenmin naderhand ontvangen.

De behandeling van de zaak is vervolgens gesloten. Dit is per e-mail van 6 maart 2014 aan partijen gemeld. Tevens is daarbij aan partijen medegedeeld dat binnen een termijn van zes weken een advies van de Klachtencommissie zal volgen.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager is op last van de overheid in 1940 op driejarige leeftijd samen met zijn broer uit huis geplaatst en heeft sindsdien nagenoeg zijn hele jeugd doorgebracht in verschillende

internaten die alle onder toezicht stonden van de R.-K. Kerk. Gedurende de eerste jaren verbleef hij achtereenvolgens in het kindertehuis [naam] te [plaats], in [instelling] in [plaats], [instelling] in [plaats] en in [instelling] in [plaats] (nu gemeente [naam]). In deze tehuizen is klager zowel lichamelijk als geestelijk misbruikt. Op twaalfjarige leeftijd is klager overgeplaatst naar de instelling [naam] te [plaats] (nu gemeente [naam]), waar hij in de periode tussen 1953 en 1956 regelmatig is misbruikt, niet alleen lichamelijk en geestelijk maar ook seksueel. Het seksueel misbruik geschiedde door [aangeklaagde 1] en [aangeklaagde 2], en, zoals klager in een later stadium aanvulde, ook door broeder [naam].

Blijkens de inhoud van het klaagschrift bestond het seksueel misbruik uit het regelmatig moeten 'pijpen' van de genoemde broeders. Als klager zich daaraan wilde onttrekken werd hij gestraft in de vorm van, onder meer, niet naar huis mogen, zonder eten in een isoleercel of in een dwangbuis gestopt worden, en op allerlei manieren achtergesteld worden bij de andere jongens.

Daarnaast moest klager vaak helpen in de filmkamer bij het knippen van pikante scènes uit films, waarbij de broeders zich in zijn aanwezigheid aftrokken. Als klager daar iets over zei werd hij over de tafel gelegd en door de broeders om beurten anaal gepenetreerd, dit niet alleen met hun geslachtsdeel maar ook met andere voorwerpen. Vaak werd klager 'plat gespoten' met medicijnen waardoor de broeders alles met hem konden doen wat zij wilden. Deze seksuele handelingen vonden minimaal driemaal per week plaats gedurende een periode van bijna vier jaar.

Blijkens de verklaringen van klager ter zitting was het [aangeklaagde 2] die films draaide voor de jongens in het kader van hun culturele ontwikkeling. Het was [aangeklaagde 2] die klager altijd bij zich riep om films te zien die net nieuw waren binnengekomen. Klager vertelt: *"Als er seksscènes in een film waren begon hij grove taal uit te slaan. Ook heeft hij driemaal geprobeerd om mij hem te laten pijpen, maar dat wilde ik niet. Dan lagen wij met elkaar in de clinch. Ik heb hem een aantal keer goed raak geslagen, waardoor ik in de separeer terecht kwam. Hij stond zichzelf ook klaar te maken bij het vertonen van die films. Als ik een klacht wilde indienen, dan werd ik opgepakt door de portier en terug gestuurd. De portier had wel met mij te doen, maar hij adviseerde mij om later een klacht in te dienen. Julius heeft mij heel vaak gepakt en mij in mijn kont geneukt. Hij had zo'n zwart habijt en kledde zich uit en pakte mij. Je moest een stalen trap op naar het filmhokje. Die lag naast de drukkerij. In het gebouw waar de films werden vertoond, daar gebeurde het. Het liet mij gewoon met een smoesje naar hem toe komen. Dat gebeurde een keer per maand of een keer in de twee maanden. Hij heeft mij meerdere malen van achteren gepakt. Dat is toch zeker achttien of negentien keer geweest in drie jaren. Hij gebruikte daar ook hele rare taal bij zoals 'Vind je het niet fijn?' en 'Hoe zou jij dat later doen?'. Ik vond het juist helemaal niet fijn.*

Ik heb eigenlijk mijn hele leven op zekerheid moeten spelen. Ik moet als het ware mensen kopen om ze aan mijn zijde te hebben. Anders heb ik geen vrienden. Dat is nog steeds zo. Hij penetreerde mij met zijn penis. Het is een ander geweest die dat met een stok heeft gedaan, maar dat wordt nu niet behandeld."

Over aangeklaagde [aangeklaagde 1] verklaart klager ter zitting dat deze hem lichamelijk en geestelijk martelde maar hem ook seksueel misbruikte, zij het niet in de filmkamer: *"[aangeklaagde 1] pakte mij om de haverklap in mijn kruis. Op iedere zaal had je een kamertje. Hij had een eigen kamertje en daar moest ik verantwoording afleggen. Ik moest daar dan naar toe. [aangeklaagde 1] stond zichzelf vaak af te trekken of dwong mij mijn broek uit trekken. Hij penetreerde mij dan met zijn piemel anaal. Het was vervolgens niet zo dat ik daarna bepaalde voorrechten had.*

Er werd niet gesproken over wat de broeders deden. Ik denk dat iedereen hem kneep. [aangeklaagde 1] was zaalhoofd.

In die drie jaar tijd zal [aangeklaagde 1] mij een keer of acht anaal gepenetreerd hebben. Ik denk dat hij het op het laatst niet goed meer durfde omdat ik zo agressief reageerde."

2.2. Het misbruik door de broeders heeft het verdere leven van klager bepaald. Hij werd nimmer geloofd. Integendeel, hij werd gek verklaard en toen hij eenmaal officieel krankzinnig was verklaard werd hij nog minder geloofd. De psychische en emotionele schade die klager in zijn jeugd heeft opgelopen manifesteert zich in concentratiestoornissen, agressiviteit, imaginaire herbeleving van het seksueel misbruik, depressiviteit, minderwaardigheidsgevoelens, meer dan normale faalangst, een verhoogd angstniveau, slaapproblemen, onvermogen tot lichamelijk contact, onzekerheid ten aanzien van de seksuele identiteit en geremdheid in de sociale omgang met mensen. Hij is ook in zijn latere leven nog diverse malen in psychiatrische behandeling geweest.

2.3. Klager wenst de door hem geleden schade, zowel in materiele als in immateriële zin, vergoed te zien. In dit verband heeft de juridisch adviseur namens klager een bedrag van € 140.000,00 aan immateriële schade gevorderd en een bedrag van € 200.000,00 aan materiele schade, bestaande uit derving van inkomsten.

Het totaal gevorderde schadebedrag betreft tevens de schade, die een gevolg is van seksueel misbruik op een ander internaat, waarover klager eveneens een klacht heeft ingediend, hier bekend onder nummer 2013W1003(5).

3. Het verweer

3.1. Mr. Kenens gaat in zijn verweerschrift op al de door klager gestelde feiten in en komt tot de conclusie dat deze niet, althans onvoldoende, zijn onderbouwd en dat veel van deze feiten onjuist en tegenstrijdig zijn. Na de brieven over en weer van mr. Elbaz en mr. Keenens in juni 2013 over diverse vraagpunten aangaande onder meer de periode dat klager in [instelling] verbleef en de uiterlijke kenmerken van aangeklaagden, en de in augustus 2013 overgelegde nieuwe producties van mr. Elbaz concludeert mr. Niessen in september 2013 dat de aanvullende stukken geen verandering hebben gebracht in de eerdere conclusie dat voor de gestelde feiten onvoldoende bewijs is.

3.2. Tijdens de hoorzitting geeft mr. Niessen aan dat over de periode waarin klager in Harreveld is geweest geen geschilpunt meer bestaat. Klager verbleef daar tussen 1953 en 1956. Voorts constateert broeder [naam] tijdens de zitting dat hij zich kan voorstellen dat er in de grote zaal een ruimte was als door klager beschreven.

Mr. Niessen concludeert tenslotte dat de Congregatie niet bekend is met aanwijzingen dat de aangeklaagde broeders zich op [instelling] schuldig hebben gemaakt aan het plegen van seksueel misbruik. Zij stelt dat de Congregatie niet uitsluit dat klager seksueel is misbruikt maar dat de congregatie het onwaarschijnlijk acht dat dit misbruik is gepleegd door de aangeklaagde broeders.

4. De beoordeling

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

4.1. Allereerst stelt de klachtencommissie vast dat zij, zoals eerder bij brief van 16 april 2013 vanuit de griffie aan mr. Kenens is gemeld, de door mr. Elbaz in de vorm van een aansprakelijkstelling ingediende stukken aanmerkt als een klaagschrift in de zin van artikel 3.2. van de Procedure. Zij acht zich dan ook bevoegd van de inhoud van de stukken kennis te nemen en de klacht te behandelen.

4.2. De Klachtencommissie stelt voorts vast dat zij zich bij haar beoordeling zal beperken tot de klachten ingediend tegen [aangeklaagde 2] en [aangeklaagde 1].

Dit is door de griffie bij mail van 6 resp. 10 maart 2014 uitdrukkelijk aan mr. Elbaz gemeld. Ten overvloede licht de klachtencommissie dit toe als volgt: het klaagschrift maakt - waar het de leden van de Broedercongregatie van OLV van Zeven Smarten betreft - enkel melding van deze twee broeders. De Broedercongregatie heeft dus geen gelegenheid gehad om te reageren op een klacht tegen broeder [naam]. Daarbij komt dat mr. Elbaz tijdens de hoorzitting van 12 november 2013 zelf heeft aangegeven dat broeder [naam] buiten beschouwing mag worden gelaten, en dat de zaken die hij over broeder [naam] heeft vermeld alleen meer aanvullende informatie betreffen. Mr. Elbaz heeft dit weliswaar medegedeeld tijdens de behandeling van de klachten tegen twee broeders van een andere congregatie, welke direct voorafgaande aan de behandeling van de onderhavige zaak, op dezelfde ochtend plaatsvond, maar in het klaagschrift en in de daaropvolgende correspondentie heeft hij de klachten tegen de verschillende broeders van de verschillende congregaties meermalen op één hoop gegooid en door elkaar besproken.

Ten aanzien van de klacht tegen [aangeklaagde 2] en [aangeklaagde 1]

4.3. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.4. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure. Overigens bevreemdt het de Klachtencommissie wel dat de verklaringen van klager tijdens de hoorzitting op een aantal punten afwijken van hetgeen in het klaagschrift is vermeld. Zo was volgens verklaring [aangeklaagde 2] de enige in de filmkamer en vond het misbruik door [aangeklaagde 1] in de omgeving van de slaapzaal plaats. Voorts is er een fors verschil in de gestelde frequentie van het misbruik. Dit doet echter niet af aan de kwalificatie: de gestelde feiten betreffen ernstig en veelvuldig gepleegd seksueel misbruik.

4.5. De verklaringen van klager ter zitting zijn op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. Zij zal daarom bij haar beoordeling van deze verklaringen uitgaan. De Klachtencommissie gelooft de verklaringen van klager. Zijn verhaal en de wijze waarop hij zijn verhaal ter zitting heeft verteld hebben op haar een diepe indruk gemaakt. Zij is ervan overtuigd dat klager in [instelling] seksueel is misbruikt.

4.6. Echter, in de onderhavige zaak zijn geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager dat het [aangeklaagde 1] en [aangeklaagde 2] waren die

hem seksueel hebben misbruikt voldoende kunnen ondersteunen, hetgeen voor een gegronde verklaring van de klacht essentieel is.

Een steunbewijs dient in de eerste plaats specifiek van aard en controleerbaar te zijn. Dat wil zeggen dat het betrekking moet hebben op het door de aangeklaagde individueel gepleegde misbruik van de klager persoonlijk. Het sterkste bewijs is dat van iemand die persoonlijk aanwezig was bij het misbruik of aan wie klager het direct na het misbruik heeft verteld maar deze situatie doet zich zelden voor. Het kan echter ook - en dat komt vaker voor - in de vorm van een verklaring van een ander slachtoffer van dezelfde aangeklaagde over soortgelijk misbruik, of door een verklaring van een derde persoon, b.v. een familielid, een goede vriend of een arts, aan wie het slachtoffer in een vroeg stadium heeft verteld over het misbruik.

Klager heeft een tweetal steunbewijzen in de zin als hierboven omschreven overgelegd.

Het eerste is een verklaring van een lotgenoot. Deze verklaring is een anoniem antwoord per e-mail op een op de website KLOKK geplaatste vraag van mr. Elbaz. Uit de verklaring blijkt dat de melder zelf op [instelling] heeft gezeten in dezelfde tijd als klager, dat de gang van zaken op [instelling] algemeen bekend was, en dat er genoeg klachten waren over [aangeklaagde 1] en [aangeklaagde 2].

Nu de melder van dit bericht echter anoniem blijft kan deze melding niet worden aangemerkt als steunbewijs. Immers, deze is niet controleerbaar. Evenmin is de verklaring voldoende specifiek van aard, zodat, zelfs als de naam van de melder bekend was geweest, de verklaring niet als steunbewijs aangemerkt kan worden, nu deze immers niet ingaat op de aard van het seksueel misbruik noch op de vorm waarin het plaatsvond.

Een tweede mogelijk bruikbaar steunbewijs in de klacht tegen [aangeklaagde 2] is een brief d.d. 5 februari 1962 van [naam], destijds geneesheer-directeur van het psychiatrisch ziekenhuis "[naam]" te [plaats] (waar klager was opgenomen), aan de procureur-generaal van het gerechtshof te [plaats]. In deze brief schrijft [naam] dat het voor de geestestoestand van deze jongen (i.c. klager) minder wenselijk is dat hij gehoord wordt in de zaak [naam] ([aangeklaagde 2]).

Deze brief staat echter geheel op zichzelf. Tijdens de zitting van 12 november 2013 is besloten de behandeling aan te houden in afwachting van (onder meer) mogelijke informatie die licht kan werpen op de vragen die deze brief oproept zoals - waar ging de zaak [naam] over?- en/of - waarom was het niet wenselijk dat klager werd gehoord? - .

Nu daarover van de kant van klager geen stukken zijn ontvangen die daarover uitsluitend geven en nadere informatie door de Klachtencommissie evenmin resultaat heeft opgeleverd komt de Klachtencommissie tot de conclusie dat de brief op zichzelf niet voldoende is om in deze zaak als steunbewijs te kunnen dienen.

4.7. Klager heeft diverse stukken overgelegd die zien op de psychiatrische behandeling die hij in zijn jeugd en in zijn latere leven heeft ondergaan. Uit de inhoud daarvan komt duidelijk naar voren dat klager in zijn jeugd is getraumatiseerd als gevolg van affectieve verwaarlozing. Nergens in de oude rapporten en verslagen wordt gemeld dat klager heeft gesproken over seksueel misbruik in zijn jeugd, ook niet in die uit 1988, toen klager niet meer bij de broeders was. Ter zitting van 12 november 2013 heeft klager wel verklaard dat hij zijn huisarts al in 1972 heeft verteld over het seksueel misbruik. Echter, hoewel toen ter zitting werd afgesproken de behandeling van de zaak aan te houden om (onder meer) een verklaring van de huisarts van klager over te leggen waaruit blijkt dat klager het haar heeft verteld, is die verklaring nimmer overgelegd, ook niet toen de griffier mr. Elbaz per e-mail van 12 januari 2014 heeft gevraagd of deze nog zou komen. De mondelinge mededeling van klager ter zitting dat hij het aan zijn huisarts heeft verteld alleen kan niet als steunbewijs gelden.

4.8. Tenslotte heeft klager een grote hoeveelheid stukken overgelegd die betrekking hebben op seksueel misbruik binnen de R.-K. Kerk in de wereld en in Nederland. Deze variëren van het verslag van het onderzoek naar toezicht en inspectie in de jeugdzorg in de periode na de Tweede Wereldoorlog van prof.dr. [naam], de conclusie uit het rapport Deetman met betrekking tot het instituut [naam] en het 'Eindrapport van de Commissie Archiefonderzoek handelen Openbaar Ministerie bij seksueel misbruik Rooms-Katholieke Kerk', tot diverse artikelen in de media over onder meer de Paus en het Vaticaan, een brief d.d. 29 september 2010 van advocaat mr. J.J. van der Goen aan paus Dr. J. Ratzinger, en correspondentie tussen mr. Elbaz en de Minister van Veiligheid en Justitie.

Al deze stukken - ook de stukken die over het internaat [naam] zijn geschreven - betreffen achtergrondinformatie over seksueel misbruik binnen de R.-K. Kerk in het algemeen, dan wel reacties daarop uit verschillende hoeken. Zij kunnen niet dienen als steunbewijs in de zaak van klager. Daarvoor zijn zij - het is eerder gezegd en het is ook tijdens de procedure aan mr. Elbaz gemeld - te algemeen van aard.

4.9. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende steunbewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond dient te worden verklaard. Daarmee is overigens niet gezegd - het is al eerder aangestipt hierboven (onder 4.2) - dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

Indien echter in de toekomst alsnog gegevens bekend worden die de klacht ten aanzien van deze (dan wel een van deze) aangeklaagden ondersteunen dan bestaat voor klager de mogelijkheid om ten aanzien van deze aangeklaagde(n) herziening van de uitspraak te verzoeken.

Daarnaast adviseert de Klachtencommissie klager, nu hij kennelijk op last van de Overheid uit huis is geplaatst, te bezien of indiening van een klacht bij het Schadefonds Geweldsmisdrijven ter zake van één van de financiële regelingen voor Slachtoffers seksueel misbruik in de Jeugdzorginstellingen en Pleeggezinnen wellicht zinvol is.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Broedercongregatie OLV van Zeven Smarten de klachten niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 25 maart 2014 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en mr. A.M.T. Denekamp-Mulder, leden, bijgestaan door mr. L.P. Stapel, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van) [aangeklaagde 1] en de Overste van de Broedercongregatie van OLV van Zeven Smarten ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van

dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven verzonden aan aangeklaagde [aangeklaagde 1], aan de Overste, voornoemd, en aan klager.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.